

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא דף ל"ה למסקנא

דף ל"ה ע"א

א. כל המקלקלים בשבת, פטורים. י"א שחובל ומבעיר חייבים גם כשהם מקלקלים, וי"א שגם אלו פטורים, ורק אם הוא חובל וצריך את הדם לכלבו, או המבעיר שצריך לאפרו, חייבים.

ב. המבייש את חברו, אע"פ שלא נתכוין לביישו, אם נתכוין להזיקו, חייב לשלם דמי בשתו.

ג. מכה אדם ומכה בהמה הוקשו זה לזה, ללמד, מה מכה בהמה לא חלקת בין שוגג למזיד בין מתכוון לשאין מתכוון, בין דרך ירידה לדרך עליה לפוטרו ממון, אלא לחייבו ממון, כך מכה אדם לא תחלוק בו בין שוגג למזיד, בין מתכוון לשאין מתכוון, בין דרך ירידה לדרך עליה לחייבו ממון, אלא לפוטרו. ואע"פ שבשוגג פטור ממיתה, מאחר שבמזיד חייב מיתה, פטור מממון גם בשוגג.

ד. המבעיר בשבת כשאינו צריך לאפרו, י"א שחייב לשלם ממון, לסובר שפטור ממיתה משום מקלקל. ורק אם צריך לאפרו פטור מממון. ולרבא פטור מלשלם ממון אע"פ שאינו חייב מיתה, כמו שאמרו לענין השוגג.

דף ל"ה ע"ב

א. שור שהיה רודף אחר שור והזוק, הניזק אומר שורך הזיק, וזה אומר לא כי אלא בסלע לקה, לשיטת חכמים פטור המזיק, כי "המוציא מחבירו עליו הראיה". ולשיטת סומכוס: אם המזיק אומר שמא והניזק אומר ברי, חולקים. אם שניהם אומרים 'ברי' י"א שחולקים (וי"א שאינם חולקים). רס"י ד"ה ראוי העוזר לדף לו.). ואם הניזק אומר שמא והמזיק אומר ברי, המוציא

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

מחבירו עליה הראיה.

ב. היו שנים רודפים אחר אחד, זה אומר שורך הזיק וזה אומר שורך הזיק, שניהם פטורים. אם היו שניהם של איש אחד, שניהם חייבים (עיין לו.).

ג. היו שניהם תמין, אחד גדול ואחד קטן, הניזק אומר גדול הזיק ויש בו שוה חצי נזק, והמזיק אומר קטן הזיק ולא תיקח יותר משויו. או שאחד תם ואחד מועד, הניזק אומר מועד הזיק ושלם לי נזק שלם מן העליה, והמזיק אומר תם הזיק ולא אשלם אלא חצי נזק מגופו, המוציא מחבירו עליו הראיה.

ואם לא הביא הניזק ראיה, אם הניזק אומר ברי, לרבה בר נתן פטור המזיק לגמרי, לפי שהניזק הודה שהקטן או התם לא הזיק, והרי זה כטענו חטים והודה לו בשעורים, שהמודה פטור גם מדמי שעורים, שהנתבע הודה לו שפטור משעורים. ואם הניזק אמר שמא, ישלם המזיק כפי הודאתו.

ד. היו שני ניזקין, גדול וקטן, ושני מזיקים, גדול וקטן, הניזק אומר גדול הזיק את הגדול וקטן את הקטן, וישלם לגדול מן הגדול ולקטן מן הקטן, והמזיק אומר להיפך, ולא ישלם מן הגדול יותר מחצי נזקו של קטן. או שאחד מן המזיקין תם והשני מועד, הניזק אומר מועד הזיק את הגדול ותם את הקטן, וישלם לגדול נזק שלם מן העליה. והמזיק אומר להיפך, המוציא מחבירו עליו הראיה. ואם לא הביא הניזק ראיה, לרבה בר נתן פטור לגמרי (כשהניזק אומר ברי). ואם קדם הניזק ותפס כדברי המזיק, אין מוציא מידו.

ה. טענו חטים, והודה לו בשעורים, פטור מדמי חטים. ולרבה בר נתן פטור גם מדמי שעורים. שהודה לו התובע שאינו חייב לו שעורים, ומחל לו עליהם.

אומדן יקרי!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com.
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il